

VINDPLAATSEN VAN KALKTUF.

Water, 't welk zeer veel koolzure kalk bevat, zet de kalk af, zoodra 't aan de lucht komt, en 't koolzuur vervliegt. Alle zich in 't water bevindende voorwerpen worden door afgezette kalk overdekt. Zoo ontstaat een zacht gesteente, 't welk aan de lucht komende, verhardt. „In Limburg, zegt Staring, „de Bodem van Nederland”, II de dl. p. 324, is slechts op eenen enkele plaats van die zachte kalktuf aanwezig, aan den voet van de hoogte te Hulsen, tusschen Elsloo en Bunde, hoewel daar de afkomst van de kalk niet aan te wijzen is, want de hoogte bestaat hier uit tertiaire en diluviale zand- en leemgronden.

Dat op meer dan „éene enkele plek” kalktuf gevonden wordt blijkt uit de monsters, welke zich bereids nu al in 't Museum bevinden.

1e. een monster, afkomstig uit een ouden Jekertak; 't werd gevonden onder 'n leemlaag op de kiezellaag, bij 't graven der fundamenten van de Maastrichter pogenkliniek;

2e. een monster afkomstig van de z.g. „Heilige-beek”, (Bunde-Geulle);

3e. een monster afkomstig van Elsloo, waar kalktuf in groote hoeveelheid te vinden is in de beekjes, welke stroomen uit de helling van 't park tusschen Elsloo en Geulle.

J. C.

HILDENBRANDIA RIVULARIS BREB.

Den 21 Dec. 1918 vond Dr. G. Romijn, in 'n beekje in 't park te Elsloo een steen, wiens onderzijde 'n groote roode vlek vertoonde. (De steen bevindt zich thans in ons museum).

Deze vlek bestaat uit 't thallus van 'n wier, Rhodophyceae, n.m.l. *Hildenbrandia rivularis* Breb. Volgens Dr. Heinsius zou ze nieuw zijn voor de Nederlandsche flora.

Ettelijke maanden geleden werden verschillende steenen, waarop zoo'n zelfde roode vlekken, door den Heer Edm. Nyst, Maastricht, aangetroffen in de Maas tegenover St. Pieter. Door de goede zorgen van den vinder zijn hiervan meerdere exemplaren ondergebracht in 't Museum.

EEN BOTANISCHE MERKWAARDIGHEID.

In den afge'loopen zomer bevond zich in den museumtuin 'n botanische merkwaardigheid.

Er groeiden en bloeiden — en hoe bloeiden ze! — verschillende exemplaren eener kruising tusschen *Heemst*, *Althaea officinalis* en *Vijfdeelig Kaasjeskruid*, *Malva Alcea*. Ter bevoegder plaatsen zal men op oordeelkundige wijze deze merkwaardigheden trachten voort te kweken. We komen dan later op deze nieuwe kruising terug.

VOOR BOTANICI.

Dr. A. de Wever zal in 't volgend nummer 'n relaas geven van de vondsten, welke er, in 't afge'loopen jaar, in Limburg plaats hadden op botanisch gebied.

Dit, om onze botanici gerust te stellen als ze soms mochten vreezen, dat 't Maandblad geen notitie meer neemt van de Limburgsche flora.

NIEUWE LEDEN.

Mejuffrouw Dr. A. Regenbogen, Doctor in de Pharmacie, Scheikundige 2e kl. a. h. Rijkslandbouwproefstation, Maastricht; Professor Dr. G. A. F. Molengraaff, Hoogleraar a. d. Technische Hoogeschool te Delft. Eerw. Heer H. M. Grijs, Aalmoezenier van den arbeid, Sittard; en de heeren Dr. L. F. de Beaufort, Leusden; Frans Houben, tuinier bij de Staatsmijn „Emma”, Hoensbroek, Emmastraat, no. 4; Johan Kemp, ontvanger der Invoerrechten, Wolfhaag, Vaals; C. H. Oostingh, Geologisch Instituut der Landbouwhoogeschool te Wageningen; F. H. Leufkens, Postbus 79, Heerlen; J. H. Rademakers, Hoofd der M. U. L. O., Sittard; Dr. A. D. Berkhout, afdeelingsschef a. h. Rijkslandbouwproefstation Maastricht, Koningin Emmaplein 5; Henri Hermans, lid der Tweede Kamer, den Haag.